

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 29-08-2024

Αριθμός απόφασης: 2369

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ .. ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Φιλαδελφείας 8 και Σάμου

Ταχ. Κώδικας : 104 40 - Αθήνα

Τηλέφωνο : 2131312348.

E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του Ν.4987/2022 (ΦΕΚ Α' 206)

β. Του άρθρου 72 του Ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις»(ΦΕΚ Α' 58)

γ. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)».

δ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

ε. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009)».

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με αριθμό πρωτοκόλλου/14-09-2020 ενδικοφανή προσφυγή του με Α.Φ.Μ., κατοίκου Αττικής, οδός αριθ., κατά της με αριθμ. πρωτ./13.7.2020 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, επί της από 18.05.2020 ταυτάριθμης αίτησης του προσφεύγοντος και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.
7. Την αρ. /2023 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου (Τμήμα Μονομελές) επί της αρ. /5-3-2021 απόφασης της Υπηρεσίας μας.

Επί της με αριθμό πρωτοκόλλου /14-09-2020 ενδικοφανούς προσφυγής του του, με Α.Φ.Μ., μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Κατόπιν ελέγχου του ΠΕΚ Πειραιά στο, όπου εργαζόταν ο φορολογούμενος για τις χρήσεις 1993 έως και 1997 με την από 22.11.2005 έκθεση ελέγχου καταλογίστηκαν φόροι λόγω ανακρίβειας για τις χρήσεις αυτές.

Συνεπεία τούτου, οι αποδοχές του προσφεύγοντος προσδιορίστηκαν για την ένδικη χρήση 1997 στο ποσό των 15.905.589 δρχ (έναντι ποσού 6.457.499 δρχ που είχε δηλώσει με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος) για το οποίο παρακρατήθει ποσό φόρου 645.734 δρχ.

Ακολούθως, με το /2003 φύλλο ελέγχου του Προϊσταμένου του Π.Ε.Κ. Πειραιά προσδιορίστηκε το φορολογητέο εισόδημα του προσφεύγοντος στο ποσό των 16.148.589 δρχ. και καταλογίστηκε σε βάρος του κύριος φόρος ύψους 3.990.495 δρχ. Με το ίδιο φύλλο καταλογίστηκε σε βάρος του πρόσθετος φόρος λόγω ανακριβούς δήλωσης, ποσού 8.380.040 δρχ. τέλη χαρτοσήμου 12.600δρχ. και πρόστιμο τελών χαρτοσήμου 2.520 δρχ.

Προσφυγή (και πρόσθετη λόγοι) του προσφεύγοντος απορρίφθηκε με την Α /2016 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου (μονομελούς), ως αβάσιμη.

Κατά της απόφασης αυτής ο προσφεύγων άσκησε έφεση. Με το κατατεθέν δε επί της έφεσής του δικόγραφο πρόσθετων λόγων, επικαλούμενος εφενός την αρχή της εφαρμογής του ευμενέστερου νομοθετικού καθεστώτος ως προς την επιβολή πρόσθετων φόρων και αφετέρου τις διατάξεις του άρθρου 72 παρ. 17 του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 49 παρ. 1 του ν. 4509/2017, καθώς και του άρθρου 49 παρ. 2 του τελευταίου αυτού νόμου, υποστήριξε ότι ο ένδικο φύλλο ελέγχου πρέπει να μεταρρυθμιστεί, εφαρμοζομένου του ευμενέστερου νομοθετικού καθεστώτος, ως προς την επιβολή του πρόσθετου φόρου λόγω υποβολής ανακριβούς δήλωσης.

Ο ως άνω ισχυρισμός του απορρίφθηκε με την Α 649/2020 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου) με την αιτιολογία ότι ούτε με την προσφυγή του ούτε με το επ' αυτής δικόγραφο πρόσθετων λόγων, προέβαλε ο προσφεύγων κατά τρόπο ειδικό και ορισμένο περί εφαρμογής μεταγενέστερης νομοθετικής ρύθμισης, ως ευνοϊκότερης, ως προς την επιβολή με το ένδικο φύλλο ελέγχου του πρόσθετου φόρου λόγω ανακριβούς δήλωσης και ως εκ τούτου ο ανωτέρω προβαλλόμενος το πρώτον κατ' έφεση αντίστοιχος λόγος κρίθηκε απορριπτέος ως απαραδέκτως προβαλλόμενος, κατ' άρθρο 95 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, καθόσον δεν πρόκειται για λόγο που όφειλε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο να εξετάσει αυτεπαγγέλτως αλλά δεν το έπραξε. Η ως άνω έφεση του απορρίφθηκε εξάλλου, με την προαναφερόμενη απόφαση στο σύνολό της.

Ακολούθως, ο προσφεύγων κατέθεσε ενώπιον της Δ.Ο.Υ. Ελευσίνας την /18-5-2020 αίτησή του με την οποία ζήτησε, κατ' επίκληση της αρχής της αναδρομικής εφαρμογής της

ελαφρύτερης διοικητικής κύρωσης, την υπαγωγή του στις διατάξεις του άρ. 49 παρ. 3 του ν. 4509/2017 ώστε να μεταρρυθμιστούν τα ποσά του πρόσθετου φόρου που του επιβλήθηκαν.

Επί αυτής εκδόθηκε η/13-7-2020 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της ως άνω Δ.Ο.Υ. με το εξής περιεχόμενο: « Σε απάντηση της/18-5-2020 αίτησης....λαμβάνοντας υπόψη: Α. Το γεγονός ότι η αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της ελαφρύτερης διοικητικής κύρωσης αποτελεί αρχή του ημεδαπού φορολογικού δικαίου..... Πλην όμως ο ανωτέρω κανόνας δεν είναι απόλυτος, αλλά μπορεί να καμφθεί από σαφή, αντίθετη η νομοθετική διάταξη..... Β. Το επικαλούμενο και ισχύον νομοθετικό πλαίσιο του άρθρου 49 παρ 3. του ν. 4509/2017, σύμφωνα με το οποίο επί εκκρεμών υποθέσεων αντί του προσθέτου φόρου του άρθρου 1 του ν. 2523/1997 επιβάλλεται το πρόστιμο του άρθρου 58 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) ως επιεικέστερο. Όμως η εφαρμογή..... τελεί υπό την προϋπόθεση προσκόμισης από τον φορολογούμενο ανέκκλητης δήλωσης αποδοχής της απόφασης του δικαστηρίου και δήλωσης παραίτησης από του δικαιώματός του να ασκήσει οποιοδήποτε τακτικό ή έκτακτο ένδικο μέσο κατ' αυτής. Γ. Τα κάτωθι πραγματικά περιστατικά: Κατά του υπ' αριθμόν/2003 φύλλου ελέγχου φόρου εισοδήματος, ασκηθεί προσφυγή, η οποία απερρίφθη με την υπ.αριθμόν Α./2016 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Εν συνεχεία κατά της εκδοθείσας απόφασης ασκήθηκε έφεση επί της οποίας εξεδόθη η υπ' αριθμόν/2020 απορριπτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Στην αίτηση του φορολογούμενου δεν προσκομίζεται συνημμένη η υπ' αριθμόν/2020 απόφαση του ΔΕΦ..... και ο χρόνος επίδοσης στον φορολογούμενο, ώστε να διαπιστωθεί εάν εξακολουθεί να τρέχει η προϋπόθεση άσκησης αίτησης αναιρέσεως,και επομένως δεν μπορεί να διαγνωσθεί εάν είναι εκκρεμής η υπόθεσή του, κατά την έννοια του άρθρου 49 παρ 3. του ν. 4509/2017, ώστε να τύχει εφαρμογής η διάταξη. 3. Ακόμη κι αν ήθελε θεωρηθεί τι η υπόθεσή του είναι εκκρεμής κατά την έννοια της επικαλούμενης διάταξης, δεν προσκομίζονται τα απαιτούμενα στο άρθρο 49 παρ. 3 ν. 4509/2017 δικαιολογητικά : α. αίτηση - ανέκκλητη δήλωση ανεπιφύλακτης αποδοχής της απόφασης του δικαστηρίου και β. δήλωση παραίτησης από του δικαιώματος του να ασκήσει οποιοδήποτε τακτικό ή έκτακτο ένδικο μέσο κατ' αυτής. Και επομένως η διάταξη δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής. 4. Τον ισχυρισμό του περί εφαρμογής της υπ' αριθμ. 1389/2019 απόφασης του ΣΤΕ,....., ο οποίος όμως ισχυρισμός τυγχάνει απορριπτέος, για τους κάτωθι λόγους: α. Αφενός, η εν λόγω απόφαση του ΣΤΕ δεν έκρινε περί αντισυνταγματικότητας της επικαλούμενης από το φορολογούμενο διάταξης του ν. 4509/2017.....». β. Αφετέρου, ακόμη κι αν ήθελε θεωρηθεί ότι τίθεται θέμα εφαρμογής της υπ' αρ. 1389/2019 του ΣΤΕ, διότι η διάταξη του άρθρου 49 παρ.3 του ν. 4509/2017 είναι ταυτόσημη της κριθείσας με την ως άνω απόφαση διάταξης του άρθρου 7 παρ. 1 και 2 του ν.4337/2015 και πάλι αυτή δεν μπορεί να εφαρμοσθεί εν προκειμένω διότι : ι. ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων είναι διάχυτος, παρεμπίπτων, συγκεκριμένος....., με αποτέλεσμα η απόφαση, που κηρύσσει την αντισυνταγματικότητα ενός νόμου να μην παράγει δεδικασμένο, που ισχύει έναντι όλων ...ΙΙ....., ΙΙΙ..... Συνεπώς, η επικαλούμενη δικαστική απόφαση δεν γεννά υποχρέωση συμμόρφωσης της Διοικήσεως για τον συγκεκριμένο φορολογούμενο. Τουναντίον, εν προκειμένω προκύπτει υποχρέωση της Διοικήσεως να συμμορφωθεί προς τις εκδοθείσες για τη συγκεκριμένη υπόθεση δικαστές αποφάσεις υπ. αρ. Α/2016 του Διοικητικού Πρωτοδικείου και υπ. 649/2020 του Διοικητικού Εφετείου, οι οποίες ήταν απορριπτικές ώστε και η εγγραφή του φύλλου ελέγχου υπ. αριθμόν/2003 να έχει ήδη οριστικοποιηθεί. Τέλος, σημειώνεται ότι στο πεδίο του φορολογικού δικαίου ισχύει η αρχή της μη ανακλήσεως των φορολογικών πράξεων. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ Την απόρριψη του αιτήματος»

Κατά της ως άνω αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, ο προσφεύγων κατέθεσε στην Υπηρεσία μας την με αριθμό πρωτοκόλλου/14-09-2020 ενδικοφανή προσφυγή και ζητούσε την ακύρωση της ως άνω αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ και να εφαρμοστεί στην περίπτωση του ευμενέστερος νόμος και συγκεκριμένα ο νόμος 4509/2017, ως προς τους πρόσθετους φόρος του υπ' αριθ./2003 φύλλου ελέγχου φόρου εισοδήματος, οικονομικού έτους 1998, (διαχειριστικής περιόδου 1.1.1997 – 31.12.1997).

Επί της ως άνω ενδικοφανούς προσφυγής εκδόθηκε η αρ./5-3-2021 απόφαση της Υπηρεσίας μας με την οποία η εν λόγω προσφυγή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη με την αιτιολογία ότι, η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. πρωτ./13.7.2020 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ επί της από 18.5.2020 ταυτάριθμης αίτησης του προσφεύγοντος, αποτελεί πράξη πληροφοριακού χαρακτήρα και δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα.

Η ανωτέρω απόφαση της Υπηρεσίας μας ακυρώθηκε με την αρ./2023 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου(Τμήμα ... Μονομελές) και η υπόθεση αναπέμφθηκε στην Υπηρεσία μας προκειμένου να αποφανθεί επί των λόγων της ως άνω ενδικοφανούς προσφυγής, κρίνοντας ότι η υπ' αριθμ. πρωτ./13.7.2020 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ έχει εκτελεστό χαρακτήρα (πρβλ. ΣτΕ 2734/2020).

Σε εκτέλεση της αρ./2023 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου, η υπηρεσία μας με την παρούσα απόφαση προβαίνει στην εξέταση των λόγων που προβλήθηκαν με την αριθμό πρωτοκόλλου/14-09-2020 ενδικοφανή προσφυγή του προσφεύγοντος.
(Στην ως άνω απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου δεν ασκήθηκε έφεση από την Υπηρεσία μας)

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά την ακύρωση της ως άνω προσβαλλόμενης αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, και να εφαρμοστεί στην περίπτωση του ο ευμενέστερος νόμος 4509/2017, ως προς τους πρόσθετους φόρος του υπ' αριθ./2003 φύλλου ελέγχου φόρου εισοδήματος, οικονομικού έτους 1998, (διαχειριστικής περιόδου 1.1.1997 – 31.12.1997), προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

Α. Εφαρμογή της ενωσιακής αρχής της αναλογικότητας. Αντισυνταγματικές οι αθέμιτες προϋποθέσεις του ν. 4509/2017. – Εφαρμογή ευμενέστερου νόμου.

Συγκεκριμένα ισχυρίζεται ότι, ως προς τον πρόσθετο φόρο του υπ' αριθμ./2003 φύλλου ελέγχου φόρου εισοδήματος, οικονομικού έτους 1998 (διαχειριστικής περιόδου 1.1.1997 – 31.12.1997), τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 49 παρ. 3 του ν. 4509/2017 με αποτέλεσμα να πρέπει να μεταρρυθμιστεί ο πρόσθετος φόρος του ως άνω φύλλου σε ποσοστό 50% δεκτού γενομένου του λόγου περί εφαρμογής της αναδρομικής εφαρμογής της ηπιότερης διοικητικής κύρωσης, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 και 2 και 3 του ν. 4509/2017 ως προς την επιβολή των πρόσθετων φόρων / προσαυξήσεων. Προς απόδειξη του ως άνω ισχυρισμού του επικαλείται: α) Την ΣτΕ 12691/2019 και την β) υπ' αριθμ./2019 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας).

Β. Αντίθεση στην αρχή της αναλογικότητας. – Προσβολή ανθρώπινης αξίας και ελευθερίας.

Γ. Παράβαση της αρχής νομιμότητας της διοικητικής δράσεως – χρηστής διοίκησης – αναλογικότητας.

Επειδή, ο προσφεύγων, με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή ζητά την αναδρομική εφαρμογή της ηπιότερης διοικητικής κύρωσης ως προς την επιβολή των πρόσθετων φόρων / προσαυξήσεων για το υπ' αριθ./2003 φύλλο ελέγχου φόρου εισοδήματος, του Προϊσταμένου του Π.Ε.Κ. Πειραιά οικονομικού έτους 1998, (διαχειριστικής περιόδου 1.1.1997 – 31.12.1997), όπως ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 49 παρ. 1 και 2 και 3 του ν. 4509/2017, επικαλούμενος, την ΣτΕ 1389/2019, 12691/2019, 3821/2005, 3278/2007, 2408/2010, 2031/2013, 2402/2016, και την υπ' αριθμ. 1389/2019 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Επειδή, όπως στην με αρ./2023 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου, αναφέρεται, επί της Α/2016 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου (μονομελούς), ο προσφεύγων άσκησε έφεση και με το κατατεθέν επί της έφεσης αυτής δικόγραφο πρόσθετων λόγων, επικαλούμενος εφενός την αρχή της εφαρμογής του ευμενέστερου νομοθετικού καθεστώτος ως προς την επιβολή πρόσθετων φόρων και αφετέρου τις διατάξεις του άρθρου 72 παρ. 17 του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 49 παρ. 1 του ν. 4509/2017, καθώς και του άρθρου 49 παρ. 2 του τελευταίου αυτού νόμου, υποστήριξε ότι ο ένδικο φύλλο ελέγχου πρέπει να μεταρρυθμιστεί, εφαρμοζομένου του ευμενέστερου νομοθετικού καθεστώτος, ως προς την επιβολή του πρόσθετου φόρου λόγω υποβολής ανακριβούς δήλωσης.

Επειδή, όπως στην ίδια δικαστική απόφαση αναφέρεται, ο ως άνω ισχυρισμός του απορρίφθηκε με την Α/2020 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου (Δ' Μονομελούς) με την αιτιολογία ότι ούτε με την προσφυγή του ούτε με το επ' αυτής δικόγραφο πρόσθετων λόγων, προέβαλε ο προσφεύγων κατά τρόπο ειδικό και ορισμένο περί εφαρμογής μεταγενέστερης νομοθετικής ρύθμισης, ως ευνοϊκότερης, ως προς την επιβολή με το ένδικο φύλλο ελέγχου του πρόσθετου φόρου λόγω ανακριβούς δήλωσης και ως εκ τούτου ο ανωτέρω προβαλλόμενος το πρώτον κατ' έφεση αντίστοιχος λόγος κρίθηκε απορριπτέος ως απαραδέκτως προβαλλόμενος, κατ' άρθρο 95 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, καθόσον δεν πρόκειται για λόγο που όφειλε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο να εξετάσει αυτεπαγγέλτως αλλά δεν το έπραξε. Η ως άνω έφεση του απορρίφθηκε εξάλλου, με την προαναφερόμενη απόφαση στο σύνολό της.

Επειδή, από τα παραπάνω συνάγεται ότι, προβλήθηκε από τον προσφεύγοντα το πρώτον κατ' έφεση, ο σχετικός λόγος του περί εφαρμογής μεταγενέστερης νομοθετικής ρύθμισης ως ευνοϊκότερης, κατά την εκδίκαση της ανωτέρω υπόθεσης στο Διοικητικού Εφετείου(..... Μονομελούς), το οποίο ήταν καθ' ύλην αρμόδιο να κρίνει για την αναδρομική εφαρμογή των ευνοϊκότερων διατάξεων, δεδομένου ότι δεν είχε εκδοθεί ο ν. 4509/2017, όσο εκκρεμούσε η υπόθεση ενώπιον της φορολογικής αρχής, αφού το επίμαχο φύλλο ελέγχου του Προϊσταμένου του Π.Ε.Κ. Πειραιά εκδόθηκε το έτος 2003, και κρίθηκε απορριπτέος ως απαραδέκτως προβαλλόμενος.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, με τις διατάξεις του άρθρου 49 « Τροποποίηση του άρθρου 72 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας» του ν. 4509/2017 ορίζεται:

« 1. Η παρ. 17 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013 (Α` 170) αντικαθίσταται ως εξής:

«17. Για πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου που αφορούν εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, χρήσεις, περιόδους ή υποθέσεις έως και τις 31.12.2013 επιβάλλεται, αντί του πρόσθετου φόρου του άρθρου 1 του ν. 2523/1997, πρόστιμο που ισούται με το άθροισμα του προστίμου των άρθρων 58, 58Α παράγραφος 2 ή 59 του παρόντος κατά περίπτωση, πλέον του τόκου του άρθρου 53 του παρόντος, ο οποίος υπολογίζεται από την 1.1.2014 και μέχρι την έκδοση του εκτελεστού τίτλου, εφόσον αυτό συνεπάγεται επιεικέστερη μεταχείριση του φορολογούμενου. Σε κάθε περίπτωση, μετά την απόκτηση του εκτελεστού τίτλου εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 53 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.».

2. Οι διατάξεις της παρ. 17 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με την παράγραφο 1 του παρόντος, εφαρμόζονται και επί εκκρεμών, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, υποθέσεων. Ως εκκρεμείς υποθέσεις νοούνται οι υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών ή των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή του Συμβουλίου της Επικρατείας κατόπιν άσκησης ενδικοφανούς ή δικαστικής προσφυγής ή τακτικού ενδίκου μέσου ή αίτησης αναίρεσης ή εκείνες για τις οποίες εκκρεμεί η προθεσμία άσκησης ενδικοφανούς ή δικαστικής προσφυγής ή τακτικού ενδίκου μέσου ή αίτησης αναίρεσης, καθώς και οι υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί οι σχετικές πράξεις ή αποφάσεις αλλά δεν έχουν κοινοποιηθεί στον φορολογούμενο. Ως εκκρεμείς νοούνται, επίσης, οι υποθέσεις οι οποίες έχουν συζητηθεί και δεν έχει εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση του δικαστηρίου ή έχει εκδοθεί μη αμετάκλητη απόφαση αλλά δεν έχει κοινοποιηθεί στον φορολογούμενο.

3. Εξαιρετικά, οι ρυθμίσεις της παραγράφου 2 εφαρμόζονται και στην περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν επιθυμεί τη συνέχιση της δίκης ή την εξέταση της ενδικοφανούς προσφυγής του. Προς το σκοπό αυτόν, ο φορολογούμενος υποβάλλει αίτηση - ανέκκλητη δήλωση ανεπιφύλακτης αποδοχής της πράξης προσδιορισμού του φόρου ή της απόφασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών ή του δικαστηρίου. Στην περίπτωση αυτή, για την εφαρμογή των διατάξεων του πρώτου εδαφίου της παρ. 17 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίσταται με την παράγραφο 1 του παρόντος, το ποσό του τόκου υπολογίζεται μέχρι την ημερομηνία υποβολής της αίτησης - ανέκκλητης δήλωσης ανεπιφύλακτης αποδοχής. Η αίτηση - δήλωση αυτή υποβάλλεται στον προϊστάμενο της υπηρεσίας που εξέδωσε την πράξη. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι να μην έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση κατά το χρόνο υποβολής της δήλωσης αποδοχής. Στις περιπτώσεις που η υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον των δικαστηρίων, με την ως άνω αίτηση - δήλωση αποδοχής συνυποβάλλεται και σχετική βεβαίωση της γραμματείας του αρμοδίου δικαστηρίου για το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η υπόθεση. Αν έχει εκδοθεί μη αμετάκλητη απόφαση, η ως άνω βεβαίωση πρέπει να διαλαμβάνει αν η απόφαση επιδόθηκε στον αντίδικο του Δημοσίου και, σε καταφατική περίπτωση, την ημεροχρονολογία της επίδοσης. Επί υποθέσεων που έχουν ήδη συζητηθεί, αλλά δεν έχει εκδοθεί ακόμη απόφαση ή έχει εκδοθεί αλλά δεν έχει καταστεί αμετάκλητη, λόγω ύπαρξης προθεσμίας άσκησης ή λόγω άσκησης ενδίκου μέσου κατά της απόφασης, η κατά τα ανωτέρω αίτηση - δήλωση ανέκκλητης αποδοχής περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, και δήλωση παραίτησης των διαδίκων από του δικαιώματος τους να απαιτήσουν τη συμμόρφωση προς την τυχόν εκδοθησομένη δικαστική απόφαση ή να ασκήσουν οποιοδήποτε τακτικό ή έκτακτο ένδικο μέσο κατ` αυτής ή παραίτηση από το

δικόγραφο του ήδη ασκηθέντος ενδίκου μέσου. Ειδικώς δε, σε υποθέσεις που δεν έχουν συζητηθεί ή έχουν συζητηθεί και δεν έχει εκδοθεί απόφαση του δικαστηρίου, έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις της περίπτωσης α` της παρ. 1 του άρθρου 142 του ν. 2717/1999 (Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας, Α` 97), τα αποτελέσματα της οποίας επέρχονται με την υποβολή στη γραμματεία του δικαστηρίου σχετικής βεβαίωσης του Προϊσταμένου της φορολογικής αρχής που εξέδωσε την πράξη, με περιεχόμενο την περάτωση της διαδικασίας της παρούσας παραγράφου.....»

Επειδή, για τους παραπάνω λόγους, δεν είναι δυνατή η αιτούμενη από τον προσφεύγοντα εφαρμογή των ευνοϊκότερων αυτών διατάξεων από την Δ.Ο.Υ. Ελευσίνας, κατά το στάδιο αυτό που η Α/2020 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου (Δ' Μονομελούς) έχει καταστεί τελεσίδικη (κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 18/6/2020 και δεν έχει ασκηθεί αναίρεση) και επομένως, ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ νόμιμα και ορθά απέρριψε, με την προβαλλόμενη απόφασή του, την με αριθ./18-05-2020 αίτηση του προσφεύγοντος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 14-09-2020 και αριθμό πρωτοκόλλου/14-09-2020 ενδικοφανούς προσφυγής του, με Α.Φ.Μ. και την επικύρωση της της με αριθμ. πρωτ./13.7.2020 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, σύμφωνα με το παραπάνω σκεπτικό.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.